

«З кохання плакав я, ридав...» (1917)

Тичина Павло Григорович

З кохання плакав я, ридав.

(Над бором хмари муром!)

Той плач між нею, мною став —

(Мармуровим муром...)

Пливуть молитви угорі.

(Вернися з сміхом-дзвоном!)

Спадає лист на вітарі —

(Кучерявим дзвоном...)

Уже десь випали сніги.

(Над бором хмари муром!)

Розбиті ніжні вороги —

(Мармуровим муром...)

Самотна ти, самотний я.

(Весна! — світанок! — вишня!)

Обсипалась душа твоя —

(Вранішня вишня...)

1917

Постійна адреса: http://ukrlit.org/tychyna_pavlo_hryhorovych/z_kokhannia_plakav_ya_rydav